

Felvidéki Szemle.

(EPERJESI LAPOK)

Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 25 kr. Egy szám ára 6 kr.
HIRDETÉSI DÍJ: Háromhastós petit sor egyzeri hirdetése 5 kr. Többzörös hirdetés jután csobb. Helyedj: minden hirdetésért külön 50 kr. — Nyilt-tér minden sor 10 kr.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör,” a „Bártfai közm. egyesület,” a „Sárosmegyei gazd. egyesület,” s az eperjesi kir. törvényszék hivatalos hirdetéseinek közlönye.

Szerkesztői Iroda és kiadóhivatal: Főuteza 306

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény, vala mint az előfizetési és hirdetési díjak is.

E lap megjelen: kedden és szombaton.

Előfizetésre való felhívás.

Olvasóink iránti tiszteletből hódolunk csak a szokásnak, midőn előfizetésre való felhívásunkat közzéteszszük.

Lapunk olvasóinak java része igen régi; fiatalja minél kevesebb.

Lapunknak multja van s jelenével előkelő helyet foglal el a vidék tisztességes hirlap-irodalom-asztalán.

Ismerettségét nem kell kötnünk.

Vakra nem kérünk partolást.

Lapunkat a mint se nem kenyéririgység, se nem kenyérkereset teremtette: ma sem kér ezen ezimen életet.

Marad, míg közönségünknek szüksége van reá; megszűnik, ha jobb kerekedik feleje.

Bíró: a közönség.

Ítéletet csak attól fogadunk.

A nagy hangon hirdetni szokott ígéreteknek vagy képzeldő és öndicsékvő fontoskodásnak nem vagyunk barátai, igazolja ezt lapunk eddigi pályatúrája is. Szerényen, öntudatosan haladunk azon az uton, melyet magunk elé ezéül tűztünk s ha ezt nagyérdemű olvasó közönségünk ezután is méltányolni fogja, az leend legszebb jutalmunk.

Teljes bizalommal lépünk tehát lapunk olvasóközönsége elé, remélvén, hogy már több mint egy évtizeden keresztül tapasztalt becses támogatását ezután sem fogja lapunktól megvonni.

Kérjük az előfizetéseket — legezészerűben postautalvány útján — mielőbb beküldeni, hogy a lap pontos széküldésében fennakadás ne történjen.

Azokat, kik lapunk 1890-ik évi első három számát elfogadják illetve vissza nem küldik, előfizetőknek fogjuk tekinteni.

Az előfizetési díj marad az eddigi: 1 évre 5 frt, 1/2 évre 2 frt 50 kr., 1/4 évre 1 frt 25 kr.

A Felv. Szemle szerkesztősége és kiadóhivatala

TÁRCZA.

Gróf Csáky Albinné otthona.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Mutatvány a „Hét”-ből.

Tisztelt Szerkesztő ur! Ön néhány sort kíván tőlem a „Hét” „Salon-élet”-ének írója felől. Kívánsága nagyon megüsztelő rám nézve, de tartok tőle, hogy csalódnai fog. Ön bizonyára azt várja, hogy olvasóját a főváros egy modern épületének puha szőnyeggel borított esevető fülkéjében hangulatos láng mellé telepítem, a hol ringó szék, keveret, párolgó tea köt le s a hol mindenek fölött az a ritka elem uralkodik, a mely ezekbe az élettelen holmikba életet lehel. Szerkesztő úr, ön nem jó helyen kereskedik. Én a fővárosban ilyen zugot nem ismerek. Nem mintha nem lenne annak itten hirmondója se, hanem mert magam is tollforgatóink azon spleenes alakjai közé tartozom, a kiknek a salon, idegeik révén, tiltott gyümölcs. Engedje meg, hogy vidékre vigyem önt olvasóival, a mi persze ebben a borzongós időben nem nagyon chic s az évad szempontjából a szerkesztőnek se valami kedves dolog. De hát én nem tagadhatom meg önmagammat. Teljes életemben örökké emlékeztem. Most is emlékezni fogok.

Miért utolsó?

Mióta a három új minster s utóbb maga a minsterelnök is a közigazgatás állomositását vagyis helyesebben a közigazgatási tisztviselők kinevezését programjukba felvették, azóta a hirlapírók cikkeikben, a tudósítók leveleikben s magok némely megyei főtisztviselők beszédeik és pohárköszöntőikben úgy irnak és beszélnek a most folyó megyei tisztiválasztásokról, mint „utolsókról.” Még jó ha némelyik kétkedve: „talán” vagy „alkalmasint,” vagy „félő hogy” utolsóknak nevezi. S miért?

Azért, mert négy minster, vagy ám legyen, valamennyien elhatározták, hogy véget vetnek a választási rendszernek. Hát vajon a ministerium oly annyira ura-e az egész nemzetnek, hogy az ő akarata előtt tízennégy millió embernek feltétlenül meg kell hajolnia? Avagy nem inkább ők-e szolgálai a nemzetnek, a melynek akaratát tiszteletben kell tartaniok?

Az elbizakodás hiba egyeseknél s az lehet egész nemzeteknél is; de az ok nélkül való esüggedés, önmegadás és meghunyászkodás nemkevésbé megrovást érdemel. Érdemel különösen akkor, mikor nem egy nálunknál hatalmasabb, hanem saját alárendeltünk irányában nyilvánul. Ennek igazi neve: gyávaság.

Akarják a törvényhatóságok, hogy kitöröltessenek az élők sorából? Akar-

ják, hogy teljesen megszűnjének az „alkotmány védbástyái” lenni s a központi hatalomnak vak eszközeivé váljanak? Ha ezt akarják, ám várják be ölbe tett kezekkel, míg a bárd lecsapja fejüket. A történelem két sötét lapot fog majd szánni ez eseménynek: egyet az önkormányzat bukásának, a másikat a gyávaságnak, mely azt lehetővé tette.

De ha nem akarják — a mint hogy nem szabad akarniok — miért nem szólalnak fel valamennyien, miért nem tiltakoznak előre a gyilkos szándék ellen, a mely fenyegeti? Talán azért, mivel ugyanis hiabavaló? Hát ismétlem-e azt, a mit már mondtam, hogy a kormány nem ura a nemzetnek. Ha a megyék, a városok megmozdulnak s „megálljt” kiáltanak a merénylők elé, a terv még idejekorán dugába dőlhet.

Ne ámitassák magukat avval, hogy majd közölni fogják a kész javaslatokat a törvényhatóságokkal s akkor ráérnek nézeteik nyilvánítására. Vissza kell rettenteni a döntő köröket magától a szándéktól, mielőtt annak végrehajtásához hozzáfogott; mert késők már a jeremiádok Jeruzsálem elpusztulása után.

Győződjének meg, hogy a közigazgatás bajait más uton is lehet orvosolni mint azon, a mely az egyéni és nemzeti szabadság vesztére vezet. Független közigazgatási bíróság felállítása, a főispánok hatalmának okszerű ko lá-

annak lekében poezis, művészet, irodalom is viszhangzó múrokra lel. Soha sem láttam annyira elemében a „Salon élet” íróját, mint mikor egyszer a véletlen a szellem munkáisaiból egész kolóniát hozott össze a mindszenti kastély vendégszerető falai között. Elvezetett idézem vissza emlékembe magam is az őök komor képeitől diszló nagy terem jobboldali benyilóját a hol nemesak a kandalló áraszt melegét sziporkázó fényével, hanem jötekonny légaramot nyer minden attól a sugártól, a mely a szellemet, kedélyt, lelket honosítja meg a kezevetek között. A jobboldali salon a ház úrnőjének birodalma. Ott láttam teljes uralkodásában, mikor egyszer a bohéme elem minden fájából vetett oda a szélrőzsa egy-egy hirmondót.

Oda került az a zongora-gróf, a ki félkezével legyőzte az orosz ezárt, engem pedig bámulatba ejtett előttem teljesen ismeretlen, talentumaival. Nemesak zongoráz és versel hanem delejez és énekel is. Egy pár ideges mediumot egész önkivületig hozott, s aztán bemutatta magát mint Paulus riválisa. Couplet-eket igazán valóságos bájjal énekel. Aztán odakerült egy festő-különcz, a kiről egész mondakör jár ott a vidéken. Egy filozófus, a ki két ezélnak él. Művészi hivatásának első sorban, másodsorban meg annak, hogy mikép lehet az emberi szükségletek igényeit a legesekélyebbre szoritani. Kimondhatatlan

LÁDI LAPOK

letterjesztő képes hirlap.

olvasó közönséghez!

„Lapok” jelenleg már az országban a legtöbb műveltség kedvelő házi barátja.

„Lapok” terjedtséget az által értendő irányban s úgy van forduló leánykának is adni, s e mellett az országban is mindig meg hasznos olvasmányokat „Képes Lapja” című tanácsadója és szellemi gazdászata, a kertészet, a ház állatok és a külterületi közlemények.

„Képes Családi Lapok” az esetlegesen közzéadott „Családi Lapok” a lehető legjobban, s hogy hivatásában bizonyítja immár a hazánkban egyetlen lap nem volt képes hoz egy külön, könyvvétele van csatolva, mely irónktól származó be-

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

„Lapok” heti lapból ingyen és bérmentve adozoknak, a kik eziránt levelezőlapon — hozzá

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

„Lapok” heti lapból ingyen és bérmentve adozoknak, a kik eziránt levelezőlapon — hozzá

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

„Lapok” heti lapból ingyen és bérmentve adozoknak, a kik eziránt levelezőlapon — hozzá

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

„Lapok” heti lapból ingyen és bérmentve adozoknak, a kik eziránt levelezőlapon — hozzá

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

„Lapok” heti lapból ingyen és bérmentve adozoknak, a kik eziránt levelezőlapon — hozzá

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

„Lapok” heti lapból ingyen és bérmentve adozoknak, a kik eziránt levelezőlapon — hozzá

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

„Lapok” heti lapból ingyen és bérmentve adozoknak, a kik eziránt levelezőlapon — hozzá

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

„Lapok” heti lapból ingyen és bérmentve adozoknak, a kik eziránt levelezőlapon — hozzá

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

„Lapok” heti lapból ingyen és bérmentve adozoknak, a kik eziránt levelezőlapon — hozzá

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

„Lapok” heti lapból ingyen és bérmentve adozoknak, a kik eziránt levelezőlapon — hozzá

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

„Lapok” heti lapból ingyen és bérmentve adozoknak, a kik eziránt levelezőlapon — hozzá

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

„Lapok” heti lapból ingyen és bérmentve adozoknak, a kik eziránt levelezőlapon — hozzá

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

„Lapok” heti lapból ingyen és bérmentve adozoknak, a kik eziránt levelezőlapon — hozzá

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

„Lapok” heti lapból ingyen és bérmentve adozoknak, a kik eziránt levelezőlapon — hozzá

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

„Lapok” heti lapból ingyen és bérmentve adozoknak, a kik eziránt levelezőlapon — hozzá

„Képes Családi Lapja” című melléklettel együtt: 1 évre 3 frt, negyedévre 1 frt 25 kr. — Előfizetéseket (a postától) elfogad a kiadóhivatala, Főkorona-uteza 20. sz.

tozása, a tisztviselők korteskedésének szigorú tiltása s a reájok gyakorlandó felügyelet és ellenőrzés hatályosabbá tétele bizonyosan meg fogják annyira javítani a közigazgatást, a mennyire az a rendelkezésre álló elemek mellett lehetséges.

Gondolják meg ezt jól s ne vegyének magokra oly felelősséget, a melyet egykoron a történelem ítélőszéke előtt elviselni nem lennének képesek.

A közigazgatást javítani kell: a szabadság, az alkotmány kipróbált oszlopait ledönteni nem szabad.

H i r e k.

Vármegyei választmányok. Az 1886-ban megalakult központi választmányának megbízatása a f. év végével lejárván, a legutóbbi vármegyei közgyűlésen a következők választották meg közp. választmányi tagokká: Bánó József, Berzeviczy Béla, Bielek László, Beőr Kálmán, Dessewffy Lajos, Dobay Sándor, Eiszelt Antal, Fuhrmann Andor, Baró Ghillányi László, Gombos Alajos, Hajtinger János, id. Hedry Ernő, Karolyi László, Keczer Bertalan, Kubinyi Albert, Péchy Ignác, Plaveczky József, Pletényi Endre, Rosenberg Harman, Roskoványi Miklós, Sass Bertalan, dr. Schmidt Gyula, Semsey Boldizsár, Szabó Ede, Szinyei Merse István, dr. Tahy Mihály, Toszt Károly és Urban Antal. — A vármegyei állandó választmány tagjaiul a következők választották meg: Bánó József, Berzeviczy Edmund, Bornemissza Lajos, Beőr Kálmán, Dessewffy Lajos, Dessewffy Pal, Dobay Sándor, Ghillányi József, Gombos Alajos, Hajtinger János, ifj. Hedry Ernő, Imre László, Karolyi László, Kovaliczky Mihály, Kubinyi Albert, Kubinyi Aurél, Mattyasovszky Tamás, Péchy Ignác, Piller Kálmán, Pletényi Endre, dr. Propper Adolf, Pulszky Géza, dr. Schmidt Gyula, Semsey Vilmos, Szinyei Merse Pal, Szinrecesányi László, Sztompák Ignác, dr. Tahy Mihály és Urban Antal. — A vármegyei igazoló választmány a következőkép alakított meg: Elnökül Pletényi Endrét, tagokul: báró Ghillányi László, Péchy Ignác és Szinyei Merse Pált a főispán nevezte ki, Beőr Kálmán, Dessewffy Lajos, Kovaliczky Mihály, Sass Bertalan s Urban Antal tagokat pedig a vármegye közönsége választotta meg. — Az állandó bíráló választmányba rendes tagokul: Bánó József, Berzeviczy Edmund, Karolyi László, Mattyasovszky Tamás és Plaveczky József; póttagul Sztompák Ignác választott meg. — A vármegyei nyugdíj-intézet

szabású öltözetet visel és utazza a világot, máha nélkül, egy szál kabátban. Egy szürke színeket kedvelő, szótlan alak, a kinek oldalán meg egy mindig rózsaszínben látó fiatal szőke francziásan könnyed író jutott — élénk csevegése révén a hölgyek kedvence. Őt a „Hét“ szomorúságára most valahol az afrikai partok hullámaihoz köti izgató-mozgó hajlama. Képviselője akadt a vonós hangszernek is a fővárosi quartettnek azon rokonszenves alakjában, a ki hurjaival gyakran érint belső hurokat, s vele volt egy Párisból mostonában hazatelepült zongoraművész társa, és mindezekhez az áhítatos környezetből kikerült még egy-egy titkos írogató is.

A családiaság jótékony fészket, a mindszenti kastély jobboldali fogadját egész múzsa-templommá változtatta ez az invazió, a melynek éltető központját azonban ekkor is épp úgy a ház úrnője képezte, szellemes finom modorával, mint mikor kizárólagosan övéi környezik őt annak a barátságos szobának hívogató fülkéiben. A szellem légköre reá nézve kétszeresen éltető elem, de van egy másik kör, a mely meg boldogságának forrása húsz év óta. Ertem családját, a a melynek odaadólág él. Mint hitves valóságos rajongással csügg mindazon, a mi férjét érdekli, a nő hivatását igazi nemes értelemben fogva fel. Sikere öröm neki, le-

vezelő választmányának tagjai: Beőr Kálmán, Ghillányi József, Pletényi Endre és Urban Antal választották meg. — A statisztikai tanácsnak hivatalbeli tagjain kívül rendes tagokul: Adler Samu, Bielek László, id. Dessewffy Pal, Kirchmayer György, Kubinyi Aurél, Lessko István, Piller Kálmán, Semsey Boldizsár, Urban Antal és Willecz Kamill választották meg. — Az egészségügyi bizottságnak tagjaiul a vármegye közönsége részéről megválasztották: Berthóty Kornél, Berzeviczy Béla, Dessewffy Lajos, Dobay Sándor, Gombos, Alajos, Görgey Sándor, Kovácsy János, Kubinyi Albert, Péchy Ignác, Pletényi Endre, Radványi Kálmán, Roskoványi Miklós, id. Sikorsky Endre, Szabó Ede, Szinyei Merse István, Sztompák Ignác, Willecz Kamill. — Az Eperjesen eljárni hivatott számvizsgáló bizottságba megválasztották: Elnökül: Baró Ghillányi László. Tagokul: Berzeviczy Béla, báró Ghillányi Imre, Ferenczy Béla, Keczer Miklós, ifj. Melliorisz Kálmán, Pulszky Géza, Semsey Boldizsár, id. Szinyei Merse József, gróf Wengerszky Hugó és Janovich Kornél.

A vármegyei közigazgatási bizottság 1890. évi január hó 1-től kezdve üléseit minden hó 14-én és ha az vasárnap vagy ünnepnapra esnek, a következő kőnapokon fogja megtartani.

Kinevezés. Fuhrmann Ferenc — Eperjes város polgármester fiát kellemes karácsonyi meglepetés érte — a kereskedelmi ministeriumban fogalmazónak neveztetett ki.

Kinevezés. Hodobay Emil eperjesi postatiszt a beregszászi m. kir. postahivatal főnökévé neveztetett ki.

Gyászhir. Vettük és adjuk a következő gyászhit: Özv. Szakmár Kálmán szül. Zombory Victoria s gyermekei: Géza és Margit; özv. Pramer Pálné szül. Zombory Alojzia s gyermekei: Elemér, Margit, férjezett Szakmár Gyula s Luiza; Zombory Bertalan és neje szül. Heons Katalin s gyermekeik: Ilona, Emm, Becci és Mariska; Zombory Victor, valamint Roskoványi Miklós és neje sz. Bujanovicz Maria, úgy saját, mint számos rokonság nevében fajdalomtel szízzel tudatják szeretett testvér, sógor, illetve nagybátyjuk Zombory és Bodonlasi Zombory Kálmánnak folyó évi december hó 23-án reggeli 9 órakor, élete 41-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. é. december hó 25-én, d. u. 3 órakor lettek az ág. hitv. evang. egyház szertartásai szerint Bodonlakán nagy részvét mellett a családi sírboltba örök nyugalomra téve.

Téli utazás meztőláb — fogadásból. Kubek J., Pirhala Péter és Kacsán Andrák pár nap előtt Amerikából hazatérve, hazafelé indultak Eperjestről. A kapi síkságon túl Kubeknek az

vertsége bánat rá nézve s éleslátásával, gyengéd női érzékével nehéz kérdésekben is értékes tanácsadó. Mint anya kiterjedt nagy családjának gondos és szerető nevelője. Gyermekei körében a komoly ismeretek utáni törekvés házias egyszerűséggel találkozik. A mi az otthon szeretetét illeti, példányképpel lehetne felállítani az egész családot. Valóságos rajongás köti őket a mindszenti telep minden rögéhez, a mi fölött én esepet sem csodálkozom. A száz éves nagy kastélynak ők adták meg azt a bizonyos kimondhatatlan valamit, a mi a rideg falat meleggé, a nyomott légkört tisztává, a némaságot beszélővé teszi. Ők bevitték oda a lélek melegét, künn meg a ház tája körül gyönyörű parkot teremtettek. Aztán meg az isten is segítségökre jött egy kicsikét. Ha valaki szettekin a kastély terraszáról, költeményt olvas a természet képéből s költővé lesz önmaga is.

Itt, ebben a környezetben élte le a „Salonélet“ írója életének fele részét s a természetől nyert szép tulajdonságai itt fejlődtek, a család és a költészet tiszta légkörében nemes és finomult magaslatra.

Végzek, tisztelt szerkesztő úr és üdvözlöm azon sikeréhez, hogy költőt, művészt, miuta-családfőt sikerült önnek a „Hét“ számára munkatársul megnyerhetni egy személyben.

az ötlete támadt, hogy ő Bartfaig 25 frtert megtenné ebb-n a hideg időben meztőláb a gyaloglást. Tarsai fogadtak vele oly feltétel alatt, hogy ők megfizetik a 25 frtot, ha Kubek utauk menve, nyomról nyomra követi őket azon az úton, a hol ők mennek; ha pedig azt Bartfaig be nem teszi, akkor ő tartozik 50 frtot fizetni. Áll a fogadás, mondá Kubek, és azonnal levetette csizmáit. Hogy azokat fel ne húzassa, tele tömték hóval, azután Kubek botjára akasztva csizmáit vállára vette s utauk indult. Tarsai oly léptekkel haladtak elől, hogy az utat reggeltől késő estig tették meg és mindig a legjaratlanabb göröngyös utakon, ut-melletti szántóteleken, míg végre elérték Bartfát; ott Kubek csizmai szarából a havat kirazta s aztán lábaira húzta s a 25 frtot megkapva tütyörészve indult tovább. Kubek 50 éves kora daczára ily természet fel-tti teste után is jó egészségben van.

Hópelyhekről. Időszerű mainapság erről beszélni. Egy hóp-hely sokkal könnyebb, mint gondolnók. Megpróbálták már azokat mérni is. Átlag 25 hóp-hely egy milligrammot nyom. Egy klgr. hó egy liter vízzel egyenlő súlyu, de egy klgr. hóhoz nem kevesebb mint 25 mltró hóp-hely kell. A kik nagy számokban öro-nüket lelik, azoknak csak a hóp-hékre kell gondolniok. Ha például városunk területet egy négyszög-mérföldnek vesszük és a havat csak kisebb esővel tekintjük is egyenértékűnek, úgy Eperjes város utcain és háztetein nem kevesebb mint 16.000.000,000,000,000, hóp-hely van.

Tíz kávészabály a hóp-helyeknek. Praktikus utasítások a jóízű kávé készítéséhez: 1. A kávé ne a kávébab színéből itéljük meg, hanem ízéből (a kávé sokszor festve van). 2. A pörkölésnél arra kell ügyelni, hogy a kávé csak gesztenyebarnáva s ne feketévé legyen, hogy legnemesebb alkatrészei, a könnyen elillanó etherikus olajok, el ne égjenek, a mi nek folytan a kávé kellemetlen keserű ízűvé válik. 3. A frissen pörkölt kávé nem kell szük edénybe önteni, hanem gyors lehűtés okáért egy szitára, vagy ennek hiányában lehető nagy lapra, hogy a forró kávé ne pörköldhessék és ne égjen el tovább. 4. Mikor a kávé kihült, tétessék egy jól záródó bádogdobozba, mely száraz, de nem nagyon meleg helyen helyezendő el. 5. A megőrlésre szánt kávé mennyisége ne edényben, hanem súly szerint méréssek meg, mert a könnyebb fajta kávé babja a pörkölésnél nagyobb lesz, mint a nehezebb s erősebb fajtáé, úgy hogy ha edényt, űrmértéket használunk a mérésnél, az a könnyű fajta kávéból kevesebbet, az erősebből többet fog tartalmazni, holott ép ellenkezőleg kellene állania a dolognak. 6. Csészénkint körülbelül 8 gramm űrlött kávéval vegyünk, mert ez a mennyiség bizonyul leghelyesebbnek. 7. A kávéval oly finomra kell őrlöni, a milyenre csak lehetséges. 8. A ká-

Egy szép asszony álma.

Talleyrand, a híres franczia diplomata, azt mondá egykor, hogy neki a legártatlanabb levélből elég három sor, hogy az illető levél íróját balálra ítélje. Ezen az alapon állithatjuk, hogy mi sem könnyebb, mint egy asszonyról összképet alkotnunk, — habár személyesen nem is ismerjük — ha lakosztályába lépünk, mely legtöbb esetben, a benne élő és működő lény jellegét hordja magán. Már csak a butorzat rendezéséből is következtethetjük, vajjon egy műképzett, ábrándozó, vagy pedig egy házisült, tulegyszerű jelenséget várhatunk-e; minden szék, mely a szokott renddel ellenkezik, indiscreten szészélyt árul el. A könyvek, melyek a könyvtárban vannak és azok, melyek hiányzanak, sem épen néma tanuk; a legfecsegőbbeknek azonban a különféle kézimunkák tűnnek fel. Valóban, ezek minden tárgynál többet látszanak tudni. Ők urnőjük egész eszmemenetét hirdetik, igen, sőt az öltések szabályos vagy szabálytalan voltából kitalálhatjuk, vajjon nyugodt vagy heves gondolatok czikkázta-e át e fejecskét, a mely a munka fölé hajolt.

Mi egy lakásba megyünk, a hol az urnő oly jelenségnek látszik, ki mindent keccsel és izléssel tud rendezni, a hol fűrkéző szemünk csak találékonyságra és eleganciára lel.

vét ne viz ön kávéalkalmenny legye inni, folytat

A k ságu lünk selőha dakna zöleg tetett nyai a közokt delte adóss adatok mihely fog té Adóüg niszer nek ös forintu

ritka viruló elgyal ságra bucu-

resked városi táncz kezdé szolgál

lelész szents védés vétele godjék

mási néma község Mükö kamar esipte azonba helybe ság m nemát ható. résére

levelez telt ma lodabe küldte hogy

juk ki lejtte, kával nak a gondo által hisz fi

a tunc áthely érzés édes f

Nem e férj, a gatta ? igényb ság év valaha szerde izléss helyez lebben hőlgye

tek el bevégz székrel lettjeit

vét nem szabad főzni, hanem az erősen forró víz öntendő egyszerre rá. 9. Ne használjunk kávéaljat, hanem czészertű szűrőkészüléket alkalmazzunk, melynek feneké a készitendő mennyiséghez képest nagyobb vagy kisebb legyen. 10. A leszűrt kávéat azonnal meg kell inni, mert a utó-forralás, ujlagos melegítés folytán veszít a omájából.

A közoktatásügyi miniszter kiváló fontosságú törvényjavaslatot terjeszt, mint értesülünk, legkésőbb február hó végéig a képviselőház elé. A törvényjavaslat a kisdévodának országos szervezését czélozza, kötelezőleg a községeknek vagyoni viszonyaira fektetett alapokon. A községek vagyoni viszonyai adójuk szerint levén kiszámítandók, a közoktatásügyi miniszter már régebben elrendelte az ország összes községei által fizetett adóösszegeknek összeírását. Az erre vonatkozó adatok immár beérkeztek a miniszterhez s mihielyt azok feldolgozása be lesz fejezve, le fog tétetni a törvényjavaslat a ház asztalára. Adóügyi alapra? Vajjon mit fog tenni a miniszter a mi szegény községeinkkel, melyeknek összes állami adójuk nem tesz ki 2-300 forintnál többet?

104 éves asszony lakik Tolcsemesen. A ritka koru nőt Safka Antalnénak hívják s viruló egészségnek örvend, még e nyáron is elgyalogolt a mintegy 1 1/2 mértföldnyi távolságra fekvő Lucsinára hogy az ott tartott bue-u-ünnepélyen részt vegyen.

Zártkörű táncmulatság. Az eperjesi kereskedő ifjuság 1890. évi január hó 4-én a városi sörösnak nagy termében zártkörű táncmulatságot rendez. A táncmulatság kezdete 8 óraker. A meghívó belépti jegyül szolgál.

Halálozás. Hodobay György toriszkai gk. lelkes, az alsó-szepesi kerület esperese s szentszéki ülnök f. hó 23-án hosszas szenvedés után az utolsó szentségek ajtatós felvétele és 80 éves korában elhunyt. Nyugodjék békében.

Süketnéma betörő. Az abosi vasuti állomás vendéglőnek Bili András nevű süketnéma cselédje nem régebb a közeli Köszegh községben éjnek idején betörést követett el. Működése közben azonban oly zajt vert a kamarában, hogy a károsult felébredt s megcsipte az ott gazdálkodó jó madarat, a ki azonban ellentállást fejtett ki s a gazdát jól helybenhagyva, meg is szökött. Hogy a bíróság megfogja-e fenyeitni e tettéért a siketnémat, attól függ, vajlon meg lesz-e állapítható, hogy cselekvése bűnösségének felismerésére szükséges belátással bír.

Elpáholtt vendég. B—n — mint ottani levelezőnk írja — furcsa módon vett elégtelt magának megsértett becsületéért egy szállodabeli szolgál. Egy vidéki ur ugyanis kiküldte podgyászt a szolgálával az indóházba, hogy a legközelebbi vonattal tovább utazhas-

De hisz mi a szép urnó gondolatait akarjuk kikémleni, a ki az egész világot tán felejtve, az ablaknál ül, egy divatos kézimunkával foglalkozva; szép ujjai gyorsan siklanak a munkán végig. Elvezd a pillanatot! gondoljuk s ily fontos pillanatokban semmi által sem engedjük magunkat zavartatni, hisz figyelmesen hallgatóni akarunk.

Oly kellemes érzés lepatt meg bennünket; a tündérek birodalmába képzeltük magunkat áthelyezve, és mi több, urnónk egy hasonló érzés által látszik behálózva, mert nemsokára édes faradságtól gyötörve, behunyja szemeit.

De mi az? . . . Miféle változás történt? Nem épen most távozott kissé haragosan a férj, mert a nőcske a toilette kérdéssel faggatta? Hisz ez a fontos kérdés annyira igénybe vette gondolatait, mert hát a társaság évadja oly közel és feltűnőbben, mint valaha, most szeretné megmutatni, mily egyszerűen és mégis mennyi eleganciával és izléssel bír ő öltözködni. Meg a kilátásba helyezett tisztá balok — egy hosszú sobjal lebben el ajkáról — és azok az igen elegáns hölgyek! ismét egy sóhaj —

De nem, ez nem lehet. Férjének már hetek előtt beleegyezését kellett adni, ez már bevégzett dolog, mért épen most egy ruháskrényt tár fel a fiatal hölgy, melyben toiletteit gondosan rejti. Legelőbb is egy

sék. A mint azonban kiment a pályaudvarra, bámulva konstátálta, hogy a podgyászt vivő szolgálta nincs itt Termeszetenem nem a legjobb kedélyhangulattal indult vissza a szállodába, hol a feledékeny szolgát istenigazában jól összetereztette. A szolgálta nem szolt semmit, másnap reggel azonban amiut valami dolga volt az illető ur szobájában, ezt szó nélkül nyakon ragadta s oly kegyetlenül elpáholta, hogy a vendég ur bizonyára jó ideig nem fogja elfelejteni moóri kalandját.

Visi Imre f. A hazai hírlapírodalmat, épenugy, mint a közéletet, végtelen nagy csapás érte Visi Imrénak a „Nemzet“ feloldás szerkesztőjének, országgyűlési képviselőnek f. hó 24-én bekövetkezett váratlan halálával. Az elhunytban, ki 1852. december 26-án (Nagy-Atadon, Somogy megyében) született, a férfikornak — ugyszólván — kezdetén volt a közéletnek egyik legkiválóbb, leghivatottabb és legbuzgóbb munkása vészett el, ki e mellett a legnemesebb, s a magasztos eszmék szolgálatában a legönfeláldozóbb, önszertlen tisztaszívról volt megáldva. Kik ismeretségének és barátságának birtokában, szerencsések voltak hőzelebb állani, s kik ennél fogva, fényes tehetségeinek tiszta honszeretetének s az egész emberiség ügye iránt lelkesedni tudó szíve nemességének nyilvánulásait szemlélhessék, alig lehetett — a közre való tekintettel — bensőbb óhaja, minthogy ez ifjui tetterővel és lelkesedni tudással megáldott kebel minál tovább dobogjon, s fényes példát szolgálván mindenkinek, melegeivel, emberszeretetével, önfeláldozásával s általában páratlanul gazdag erényeivel hosszú ideig hasonló nemesítőleg, javítólag. — Az ádáz sors ezt nem engedte meg. Elragadta őt az élek közül, mikor még oly sok nagy szolgálatot tehetett volna számos téren, számos nemes eszmének. De a munkás élet, melynek folyamát nem egy soha el nem enyésző határkö jelöli, az elhunytak marandó műveiben s alkotásaiban, melyek közül helyen elég e helyütt az általa létrehozott hírlapírók nyugdíjintézetét felemlíteni. — nem lesz elfeledve, hanem például fog szolgálni mindenkinek, ki az igazi felvilágosodásnak híve s e mellett szívben s lélekben nemes. — Mi fájdalmas kötelességet teljesítünk, midőn mint a hazai sajtónak egyik, bár szerény, de becsülettel törekvő szerve, szintén megemlékezünk e nagy vesztéséről, mely hírlapírodalmunkat érte, s áldást kívánunk poraira az elhunytak, kinek helye be tölthető nem lesz soha!

Árvaházi karácsonyfa. Az az egyszerű, de mégis lélekemelő ünnepély, mely minden év karácsony estélyét megelőző napon oly szép számmal gyűjti egybe a „Sárosmegyei jótékony nőegylet“ árvaházában a szegény árvagyármékek sorsa iránt érdeklődő nemes

szívű emberbarátokat, ez év december 23-án d. u. 5 óraker szintén meg lett tartva, s annak lefolyása most is bizonyossága volt ama körülménynek, hogy e magasztos czélú egyesületnek sok jó barátja, sok áldozatkész jóakarója van. Az árvaházi nagyszobának melyet a közönség egészen betöltött, közepén állott a fényárban ragyogó karácsonyfa, melyet Ludmann Paula, Mosánszky Olga, Nehrer Kornélia és Szénássy Gizella a legelismerésre és dícséretre méltóbb buzgalommal és kedvteléssel, nagy izléssel díszítették fel. A szegény kis árvák — számszerint tizenkilenczen — bevonulván, meghatóan énekeltek egy karácsonyi dalt, mely után egy kis fü egy karácsonyi verset, egy kis leány pedig — „testvérkéi nevében is“ — egy köszönő beszédet mondott. Erre dr. Horváth Ödön jogakadémiai dékán-tanár, a nőegylet titkára, mondott emelkedett hangon beszédet, mely mélyen megindította a jelen voltakat, s könyeket csalt a hallgatóság szempilláira. Beszédének alapgondolata az volt, hogy mily végtelen szerencse és áldás az emberiségre az, hogy a mindenható úgy teremtté meg az emberi szívet, hogy legnemesebb örömet, boldogságot és megelégedést abban keresse és abban találja, hogy másoknak szerezzen örömet s másokat tegyen boldoggá és megelégedettekké. Ennek lehet tulajdonítani azt, hogy az árvák és gyámoltalanok el nem vesznek, hogy a nemes szívű emberek egyesületet alkotnak, melyeknek czéja megmenteni azokat, kiktől a kegyetlen sors megvonta a szülei szeretetnek boldogító melegét és az édes otthonnak áldásait. Éppen azért mély háladatoságra buzdította őket a mindenható iránt, s egyszersmind — mivel a nemes szív előbb kifejtett tulajdonsága kell, hogy az árvák romlatlan szívével is közös legyen — felhívta őket arra, hogy örömeiket ne keressék másban, mint abban, hogy jölteveőknek örömet szerezzenek. A hosszabb, s tartalmasabb beszéd végén köszönetet mondott a nőegylet tisztviselő karának, tagjainak s jóbarátainak, s ez utóbbiak közül különösen azoknak, kik a karácsonyfára oly sok, gazdag ajándékokat küldtek s azoknak, kik a fanak feldíszítése körül oly nemeskeblűen fáradoztak. Erre ismét az árvák éneke s különböző előadásai következtek, míg a megható ünnepély végső pontja volt az ajándékok kiosztása a gyermekek között. Mint említettük, az ajándékok ez alkalommal is igen nagy számmal érkeztek be, s az egylet ügyeit intézőknek letisztább halálját a köszönetet hívják fel azokkal szemben, a kik ezekhez hozzájárultak. Mi e helyütt csnpán a nemeskeblű adakozók neveit akarjuk felemlíteni, tudván, hogy áldozatkészüjük legkedvesebb jutalmát megnyugtató öntudatuk képezi. — Az ajándékokhoz

tolival és az aranynyéllal, melyet türkizek és gyöngyök ékesítenek.

Oh, mennyire irgységet keltek mind-zekkel! Legfényesebb toilette, melyekben látogatásokat szoktam tenni, az még hátra van. Ez öltözékem fölséges!

Ezen elragadtatását kifejező szavak után látjuk, a mint asszonyunk a legnagyobb hűvel az öltözködéshez fog.

Oh mily apart, mily remekszép! és gyönyörrel vizsgálja kedvencz színéből, a sötét violaszínű bársonyból készült toilettejét, melynek Devantja mondhatók dúsagzadon a selyem minden árnyalataival a sötét ibolyaszínűt kezdve egész a világos heliotropig himzett, miáltal meglepő szép

Nehéz selyem alkotja az alj. oldal és hát részét. A derék Fichuvel van díszítve. A bő ujjak szintén himzettek. Az egész öltözközé szóval hatásos, főleg ha a hozzá tartozó díszes, lapos kis bársony Capot-kalapkát gondoljuk, színes tollakkal ékesítve.

Valóban erélyes határozat szükségeltetett a szép asszony részéről, hogy mind-e pompától elvonhassa magát; bizonyosan új gondolata által lón haborgatva, hogy még a következő titkot elleshették ajkáról: „Istenem, istenem, mily szép is lenne, ha férjemet még arra is rábírhataam, hogy ama értékes bundát, melyet a napokban Fröhlich és Stauber divattermében annyira bámultam, számomra

hozzajárultak: Kubinyi Csupka Zsófia, Kravzel Aurélie, Ganzau Meliorisz Anna, Kovács Gyuláné, Mosánszky Paula, Hazslinszky Frigyesné, Szmoligovics Szilárdné, Ludmann Ottóné, Horváth Ödöné, Raisz Edéné, Kravzell Kálmáné, Szénássy Sándorné, Nehrer Agostné, Jarmay Béláné, Ludmann Paula, Mosánszky Olga, Nehrer Kornélia, Szénássy Gizella, Schroeffer Antal (különösen bőkezű ajándékkal), Koch Árpád, Jakubek Péter, Holenia Gyula, Sitányi Károly, Lillia Boldizsar, Kozma Lajos, Mieske és Emmert stb., a n-sárosi műmalom, valamint egy magát megnevezni nem akaró nemesszívű ember barát, ki e célra ez évben 10 frtot küldött. Meg lehet említeni e helyütt, hogy az árvaházban jelenleg 19 gyermek ápolatik. Közöttük fiú: 10; leány: 9. Vallás tekintetben róm. kath.: 15, gör. kath.: 3, ismeretlen vallású 1. A „Sárosmegyei jótékony nőegyletnek” közgyűlése 1890. január hó 12-én délután 3 órakor fog megtartatni a város-háza nagy tanácstermében.

Brázay sósborszesze. Vannak népszerű háziszerek, melyek oly közbecsülésre emelkedtek, miszerint az emberek kisebb bajoknál az orvosi rendelvényt is szükségtelenné tartják s ezeket veszik igénybe. Az ily általános népszerűséggel bíró háziszerekkel, hogy mindenki által méltányoltassanak, mert a közönséget nem lehet megtévesztetni, népszerűsége csakis a valóban jó szer juthat. Ez áll *Brázay Kálmán sósborszeszére* nézve is. E házi szer a legjobb hatásának van elismerve fejtűjás, migrain, szem-, fül- és fogfájás, szagatás, eszű és köszvény, sat. sat. ellen. Van valami általános hatás ezen egyszerű szerben, mit a sósborszesznek szerencsés vegyítése és készítése — mint az *Brázay Kálmán* sikerült — eredményezett, miként ezt a társadalom legkiválóbb tagjai számos köszönő levélben nyilvánosan is elismerték. Mint minden jó szer, *Brázay* készítménye is sok utánzóra talált, aki tehát valódi *Brázay*-féle sósborszeszt óhajt venni, az figyelje meg az üvegein levő czímkét, mely a 45 kros kis üvegen 319., s a 90 kros nagy üvegen 320. számú védjeggyel van ismertté téve.

Zemplén.

A gyanakodó finánczok. Szegény finánczok, biz azok még most is humoros alakok, néha hiába viselik a m. kir. pénzügyőr nevet. Megyénk egyik közeli falujában történt, hogy egyik éjjel sürgöny jött az egyik földbirtokosnak. A főnök átadta azt a szolgának, hogy vigye legott a földbirtokosnak, mert sürgős lehet. El is indult hajnalban 4 órakor, még pedig hogy minél előbb odaérjen a földbirtokos falujába, toronyirányában. De csakhamar észrevette, hogy eltévesztette az utat. Irány nélkül bolyongott egy darabig, míg végre nekiment egy lánknak, hol beszakadt alatta a vékony jégréteg s küldőnz uram

elhehatná. — Most a csengettyű hangját hallja. — Bizonyosan a szolga érkezik a bundával. Csodálatos, mily gyorsan történik mindez.

A csengetés egész tisztán kivehető.

A fiatal asszony egy meleg osókot érez ajkán és ez ismétlődik, hisz ő férjének köszönetet mond, a ki nyomban a szolgálával érkezett. De óh csalódás! . . . A hang, mely fülébe cseng, nem a szokott vidor hangzású; egész szomoruan hangzik most: „Te szegény asszonyka, mennyire unatkoztál.” A megszólitott gyorsan feleszmél, szeméit felnyitja, de se szekrény, se toalette nem látható.

A pompás dolgok helyett kedves kis boudoirja üdvözl. Némi zavarodottsággal elmeséli férjének a látottakat és kissé duzzogva kérdi: „És mindez csak álom lett volna?”

— Szomorú, de igaz tapasztalás! A legédesebbet kedvesem, felelé a férj, t. i. a osókot, azt nem álmodtad. kívánatodra esküvel is bizonyíthatom, hogy azt tőlem valóban megkaptad.

A szép asszony keserű csalódásából felocsudva, férje karjához simul s felsóhajt: „Beh kár, hogy csak álom volt!”

Fleischner Malvin.

nyakig belezuhan a hideg fürdőbe. Alig birt föltápaszkodni kétségbeejtő helyzetéből. S mire kimászott, eszébe se jutott többé a sürgöny, fogvaczogva, dideregve kezdett hazafelé futni, a mint csak tüdeje bírta: legalább hamarabb kimelegszik így, gondolá. De itt sem szakadt még vége viszontagságos pályafutásának. Egyszerre rákiáltanak hátulról az éjben: „Alj meg, mert lövünk!” Persze, hogy mest eredt még igazán vad futásnak. A dobogó léptek a mik kórgették, kísértetiesen hangzottak utána s mindig egyforma distancziában. Örült, órákig tartott hajszavolt ez egész a kimerülésig. Végre beért az állomásra az üldözött is, az üldözők is. „Hol az a dohány, rivalnak rá keményen. Mitéle dohány?” felelé az. „Vagy úgy, hát maguk finánczok?” S nevetni kezdett. De a finánczok nem tágitottak, hanem jegyzőkönyvet vettek fel s bejegyezték vallomását arra nézve, hogy miért futott? A vádlott bediktálta: „Azért futottam, először: mert faztam, másodszor: mert azt hittem, hogy az uram nem becsületes emberek és harmadszor: mert úgy szaladok, a hogy nekem tetszik.”

— **Közigazgatási bizottsági tagok.** A tisztújító közgyűlésen a közigazgatási bizottságba a következő 5 tag választatott be: Gróf Andrassy Sándor, báró Balassa István, Bydeskuthy Sándor, Meczner Béla és Szerviczky Ödön.

— **Igazoló választmány.** A vármegyei igazoló választmány következőleg alakult meg és pedig megválasztottak: Beszterczey Ferencz, Csibor Bertalan, Kun Béla, Spilenberg József és Szerviczky Ödön; a választmány elnökeül főispán ő méltósága által kineveztetett Diószeghy János, tagjaiul pedig Vékey Gedeon, Csiszar Gábor és Margitay József neveztettek ki.

— **Központi választmány.** A vármegyei központi választmányba tagokul beválasztottak: Gróf Andrassy Géza, gróf Andrassy Sándor, báró Balassa István, Beszke Bálint, Bernáth Győző, Beszterczey Ferencz, Csibor Bertalan, Diószeghy János, Dokus Ernő, Dókus Gyula, Fejes István, Gay János, Kelemen Kálmán, Kun Frigyes, Kun Pál, gróf Mailáth József, Margitay József, Meczner Béla, dr. Molnár Béla, Nemes Ferencz, Perlberg Ede, Pintér Ferencz, Potoczky Kálmán, Reihard Mór, Spilenberg József, id. Szabó Zsigmond, Szekerák Kálmán, Szerviczky Ödön, Szirmay Pál, Szirmay István, Sulyovszky István, Viadár Emil, Zákó Soma, Zombory Gedő.

— **Meghiusult képviselő választás.** Mádón a folyó hó 23-ára kitűzött képviselő választás meghiusult, mert a választók névlajstroma nem találtatott, vagy is — írja mádi levelezőnk — megtaláltatott, de már akkor, midőn a választás elhalasztása határozatilag kimondatott. A választó kerületben a függetlenségi párt jelöltje Székely Károly tokaji ügyvéd.

— **Gyűjtés a tállyai ágostai templom javára.** A tállyai ág. hitvallású ev. egyház temploma majdnem 100 éves már. 1890. évi október 31-én lesz száz esztendeje, hogy felépült. Ez az a templom, a melyben megkeresztelték Kossuth Lajost. Csak hogy azóta megroskadt, jéformán tönkrement az isten hájléka. Falazata három oldalra megrepedetett, deszkamenyezete leszakadóban, palatetőzetének gerendázata súlydó félben; belső felszerelése korhadt, disztelen, ablakai, ajtaja foszló félben. A 358 lélekből álló hitközség, kevés kivétellel, iparos és földművelő, a mostoha viszonyok miatt napi kenyerét is alig tudja megszerezni, annál kevésbé a templomot jó karba helyeztetni. Ez indította az egyházmegye elnökségét, hogy gyűjtést indítson a pusztuló félben levő templom javára. Az erre a célra szánt összeg Radvány István egyházmegyei felügyelőhöz, vagy Zelenka Pál espereshez küldendő Miskolcra. A gyűjtőleveket Czékus István ev. püspök is láttamozta.

A vármegyei nyugdíjalapra ügyelő választmány elnöke az alispán; a vármegye részéről választott tagjai: Dókus Ernő, Diószeghy János, Farkas Lajos, Bydeskuthy Sándor, Szerviczky Ödön; a nyugdíjintézet részéről választott tagjai: Karsa Ferencz, Nemthy József és Pekáry Gyula.

Statistikai választmány. A statistikai választmány következőleg ma itatott meg: Matolay Etele alispán elnökléte alatt Viczmány Ödön főjegyző, dr. Chyzer Cornél főorvos, Vékey Gedeon tiszti főügyész, Hensch Dezső a kir. államépítészeti hivatal főnöke, Csiszar Gábor főpénztárnok, Koczurek Ferencz, Pramer Alajos, Fejes István, Szeghy Gyula, dr. Schön Vilmos, Bajusz József és Farkas Lajos.

Jegyző választás. A legényei körjegyzői állomás folyó hó 23-án tölthetett be. Megválasztatott Rittinger Zsiga helyettes körjegyző egyhangulag.

— **Batyuból játékonyczóra.** A s.-a.-ujhelyi izraelita iskolása gyermekeket segeyző egyület által folyó hó 15-én rendezet batyuból — mint annak idején jeleztük, — nagyon jól sikerült. A bevétel 258 frt 60 kr. volt, míg a kiadás 163 frt 82 krt tett ki, ekként a tiszta jövedelem 95 frt 78 kr., mely az egyület céljaira fordított.

Közgyűlés. A s.-a.-ujhelyi takarékpénztár rendes közgyűlését jövő 1890. évi január 19-én tartandja meg. A közgyűlés tárgyai lesznek: a) igazgató-ági jelentés az 1889-ik üzletéről; b) a felügyelő bizottság jelentése; c) a jövedelem felosztása iránti rendelkezés, illetve az osztalék megállapítása; d) az alapszabályok egy tételének módosítása illetve kiigazítása; e) az igazgatóság és felügyelő bizottság felmentvényének megadása; f) igazgatósági, esetleg felügyelő bizottsági tag választása; g) a beadandó indítványok tárgyalása.

Regále kártalanítás. S.-a.-Ujhely város közönségének a ó casinó épületében gyakorolt italméresi jogért 10 200 frt kártalanítási összeg ígértetett a kincstár részéről. Mint értesülünk, a város képviselőtestülete a felajánlott kártalanítási összeget keveselte, s a kiküldött bizottságot a törvény által előirt további lépések megtételére utasította.

Orvosi jelentés. S.-a.-Ujhely város november havi közegészségügyi viszonyai kedvezők voltak. Járvány nem fordult elő. Elhalt összesen 34 egyén és halva született 3 gyermek.

Lopás. S.-a.-Ujhelyben dr. Schön Vilmos ugyauottani lakos kárára, eselődje Nyilas Zsuzsanna 3 db. arany mellűt és 10 frt értékű régi aranypenzt tolvajolt el.

Jóváhagyott szerződés. Említettük annak id-jen, hogy S.-a.-Ujhely város tulajdonához tartozó ugynevezett „zsólyomkai kőbányát” Root Adolf s.-a.-ujhelyi lakos vette 1020 frtért bérbe. A város ügyésze az árverési feltételek alapján elkészített szerződést bemutatván, a szerződés a képviselőtestület által jóváhagyatott.

— **A mádi eset.** Hallatlan skandalum történt. Mádón ellopták a választók névjegyzékét. A választást ennek folytán el kellett halasztani! Meg áll az ember ezze egy ily botrány hallatára. Kezdetben úgy állt a dolog, hogy nem is lesz két jelölt. Viczmány Ödön megyei főjegyző mérsékelt ellenzéki jelöltségében, ugylátszik, minden párt meg-egyezett, sőt hír szerint a főispán is ígértetett tett volna a jelöltnék, hogy ő ellene a kormánypárt részéről senkit sem fognak föllálitani. Ugy látszik, a kerület némely elemeinek sehogy sem tetszett a dolgok ilyen fejlődése. Váratlanul az történt, hogy föllépet dr. Bernáth Béla jónévi budapesti ügyvéd, ki mint tállyai születésű, nagy ismeretességgel bír a kerületnek éppen abban a részében, mely a választásoknál dönteni szokott. Föllépet pedig mérsékelt ellenzéki programmal, úgy, hogy most a kerületnek ugyanazon párthoz tartozó két jelöltje volt egyszerre. E kettő hívei, nehogy egymás ellen küzdjenek, közös értekezletre gyűltek össze s azon formászerű próbaválasztást ejtettek meg Viczmány és Bernáth között, melyből értesülésünk szerint ezutóbbinak a többsége derült volna ki. Már most, hogy ennek folytán Viczmány — a kit az időközben megtartott tisztújításkor megyei főjegyzőnek is újra megválasztottak — visszalépett-e, vagy föntartotta jelöltségét? erről nincs tudomásunk. Ellenben hire jött, hogy az utolsó nap Székely Károly ügyvéd is föllépett volna függetlenségi programmal. Szóval minden arra mutat, hogy a választás napján egészen bonyolódottá vált a helyzet. Kinek volt a legtöbb kilátása a megválasz-

tására, kik maradtak meg a küzdő téren az utolsó pillanatig: arról mind tájékozatlanok vagyunk; csupán annyi a bizonyos, hogy a mara kitűzött választás meg nem tartatott, mert a választási névjegyzék elcsikkadt. Kinek a kezéről veszett el? A megyei, vagy pedig már a választási aktust vezető közegek kezéről? Lopás, gondatlanság, vagy tán bűnös összeállítás tették lehetővé az elcsikkadást? — ezt az elrendelendő vizsgálat dolga lesz földeríteni.

Abauj.

— **Hymenhir.** Literát Gyula kassai kereskedő eljegyezte Tomkov Ilona kisasszonyt, Tomkov úr nagyműveltségű szeretetreméltó leányt.

— **Gyászír.** Miszenszky András saját, valamint számos rokonai nevében, mélyen szomorodott szívvél jelenti szeretett nejeinek illetve rokonnak Miszenszky Andrásné szül. Nagy Borbála asszonyának december 23-án reggel, hosszas és kínos szenvedés után, élete 33-ik évében történt gyászos elhunytát. Megboldogultnak hült tetemei december 25-én 1/4 órakor a főutca 25. számú halottas házában rom. kath. szertartás szerint eltemették, s a közös temetőbe örök nyugalomra elhelyezték. Az engesztelő szent mise pedig 27-én reggeli 8 órakor a Szent-Mihály templomban tartották.

— **Gyászír.** Megrendítő halálesetet kell regisztrálnunk. Stankovits Géza, kassai postás távtele-igazgató f. hó 26-án reggeli 7 órakor rövid szenvedés után elhunyt. Stankovits minden tekintetben jeles hivatalnok volt, tudományos, nagyműveltségű férfi és humanus hivatalfőnök, kiből a posta- és távtele-igazgatói tisztséget vesztett Temetése f. hó 28-án d. u. 3 órakor tartatik.

— **Főlezentelés.** F. hó 31-én három prémontrei rendű tanár fog Kassán aldozárú szentéletű és pedig Vízny Elek Lenárd, Gedeon Mátyás Miklós, és Krauze Ferencz Ervin tisztelendő urak.

— **Az új elnök.** Ő Felsége a király helybenhagyta Péchy Aurél szabadkai kir. törvényszéki elnök áthelyezését Kassára hasonló minőségben.

— **Az udvarias rendőr.** F. hó 24-én délután két órakor András bácsi nagy komotossan sétál a szépsi úton a sörfőzde előtt, midőn nagy óbégatva fut utána egy hustaki asszony, s kéri az Isten szerelmére, jönnön vele a házába, mert a férje agyon akarja verni. A rendnek őre azonban rázza a fejét, s röviden csak annyit mond, hogy: Nem megyek! — Az asszony kér, rimankodik, hogy csináljon rendet a férjével, hogy intse meg legalább, talán lesz foganatja. András bácsi kerlelhetetlen marad, bizonyosan azt hiszi, hogy neki mint eziről rendőrnek nem illik a család legszentebb ügyébe belé avatkozni, s vegre csak azon tanácsal szolgál az asszonynak, hogy menjen a városházára, s kerjen onnan segítséget.

— **Csak saját kárán tanul,** más kárán soha. Ismét szerencsétlenül jart egy kassai nőcseléd a petroleum lámpával s pedig ép karácsony estéjén. Észrevette, hogy kevés petroleum van már a lámpában, fogta tehát a kannát, hogy utána töltsön. Hiába intette őt egy másik leány, ki ép látogatába volt nála, hogy oltsa el előbb a lámpást, mert megtalál gyuladói a petroleum. — Ah, de hogy — felelt vissza, de abban a pillanatban már meggyuladt a kőolaj s a vigyázatlan leány kezét irgalmatlanul összeégette. Nagyobb baj is történt volna, ha a látogató rögtön rá nem borít egy nagy kendőt, mely a lángot elfojtotta.

— **Farkasok.** Hogy beköszöntött a tél, s hóval borították a mezők, a dűvadak is közeliednek a városokhoz. A múlt héten a kassai sátoztábor körül több ordas mutatkozott, melyeket onnan a honvédek riasztottak el.

— **Humo-komo-nyomoresk.** Esik a hó, tele van a házfedel: szegény polgár alig-alig éldegél. Bent a kuczkón fázik sok kis gyereke, külső az utcán megdermeszti a tél csipős hidege. Kopogtat a végrehajtó és belép; szegény polgár! ládád van a pecsét. Szegény polgár nem érzesz már hideget: az a pecsét kebelében gerjeszt szörnyű meleget! Így volt eddig, de jobban lesz ezután, meleged lesz delelőtt és délután. Nem lesz ahhoz e világon

fogható, ha beüt majd a jövő télre az állami pótdadó. — Kikutatják ládád zugát, fenekét, égetni fog állandóan a pecsét. Más világra mehetsz tőle egyenest, . . . ez aztán a humo-komo-nyomoresk.

— **Récsey Viktor** lapunk volt munkatársa az „Országos régészeti és embertani társulat” évi közgyűlésén érdekes felolvasást tart a borsod-barkányi őskori telepről, mutatványokkal.

— **Beküldetett** a kassai magy. kir. gazdasági tanítóképző tanári, tisztikara és hallgatóinak névjegyzéke az 1889—90. tanév első feléről. Az intézet örömteljes lendületét látjuk azon körülményben, hogy hallgatóinak száma elérte a 97 számot.

— **Nyilvános köszönet!** A kassai jót. nőegylet utólagosan fejezi ki háláját mind azon nem-es emberbarátoknak, kiknek nevei a karácsonyi adakozók neveinek kimutatásából kimaradtak u. m. Van-Dernaák S-raphine urné és Répászky Mihály építő úr 5—5 frt. Répászky József kanonok úr 2 frt. Élelmi szerkeket s ruhanevelőket: Ohrzanovsky sen. Balazs Mihály, Jellinek és Bartsch N. urak. Herzfeld Vilma k. a. a. ki karácsony estéjén számos tárggyal jutalmazott meg magánál két árva leánykát. Hyelyreigazításul megemlíti az elnökség, hogy nagys. Szabad F. nagyprepost úr nem 5. de 15 forint ajándékozott.

— **Uj zenemű.** Kerner József kassai jónemű zeneszerző egy igen csinos keringőt szerzett zongorára: „Valse-Caprice”, melyet Loósz Irén kisasszonynak dedikált. Kapható Kassán Koczányi és Vitéz könyvkereskedésében, ára 80 kr.

— **Újévi üdvözlések megváltás.** A kassai jótékony nőegylet a hatóság beleegyezésével az újévi üdvözléktől való megváltás céljából, az egylet által bélyegzett jegyeket és aláírási ilyeket Maurer Adolf, Maffay Miksa, Krüger Ferencz, Mildner Ferencz, Szekerák Gyula és Varkoly János urak üzleteibe elhelyezett. Ezen intézkedéssel egyrészt az újévi üdvözlések terhes koldulás akadályoztatik, másrészt alkalom nyújtatik a t. ez. közönségnek a jótékony nőegyletet támogatni üdvös de néhez működésében. Minden legesekélyebb adomány köszönettel elfogadtatik és a nemeslelkű adakozók nevei újévi közzé tétetni fognak.

— **Pinczerek kitüntetése.** A kolozsvári pinczeregylet egy átiratban értesíti a kassai vendéglősök, korcsmarosok stb. egyleti elnökségét, hogy ezentúl a más városokban működő pinczereket is *diszoklevéllel* fogja kitüntetni, a kik hosszabb ideig szolgálták egy helyütt s viseletük által is kitüntetésre érdemesek. Kértenek tehát a vendéglősök és kávéosok, hogy a kitüntetésre méltó s üzletükben alkalmazott pinczereiket legkésőbb *december hó 30-áig* az egyleti elnöknel (II. emelet 58. ajtó) jelentsek be.

— **Huszárok virtuskodása.** Karácsony másodnapján egy csomó huszár és bakancsos tévedt be Sterbka korcsmájába, illőképen megüldendő az ünnepet. A jelzett helyen tánczterem is van, a hol a vitéz huszárok ugyancsak pengették a sarkantyut. Mert, miért nem. — talán szerelemföltésből, vagy egyéb okból — oly vereksédést rögtönöztek a huszárok esti 10 órakor, hogy a rendőrség sem birt velők. Egy század katonaság vonult ki a neki tüzesedett legénység megfékezésére, s több huszárt mindjárt dunkliba is tettek.

— **Kassai színház.** Karácsony első napján Tatárszky Gyula 4 felvonásos új népszínművét mutatja be: *Tulipán Marcsát*. A közönség mindig bizonyos előítélettel fogadja a helybeli szerzők darabjait, egyrészt azért, mert nem a fővárosi sajtó állítja ki ajánló leveleiket; másrészt mert a direktorok sokszor csináltak saját részükre jó házat ugyan — de a közönségnek végtelen unalmas estétet, az afféle „helybeli szerzőjű” silányságokkal. „Tulipán Marcsa” az előítéletet ledöntő értékével fogva s mindenkor telt házat fog csinálni. Nem állítjuk, hogy nincsenek hibái, fogyatkozásai, de mindezek mellett is, a népszínmű irás jelen fattyúhajtásai, tartalmatlan, izetlen gyatraságainak magasan fölötte áll eredetiség, jellemzés, mesészővés dolgában. Vagyuk elő sorba elonyeit, hibáit. Meséje érdekesen szőtt; felvonásról-felvonásra lép meg egygyel-mással, a mi foglalkoztatja az

elmét, szívet, szórakoztat és mulattat. Az epizódok tarkasága, eredeti volta, jó humora, mind mind kiváló előnyei. A zagyvabeszédű német vándor fotografus (Csatár) alakja egész új dolog, s jó ízű. Cselekvénye bizony szétágazó, drámai jelenetei szépen kidolgozottak, és hatásosak. Nyelvezete hol zamatos, hol pedig szintelen, idogenszerű. Alakjai között, az öreg Kardosé, jellemzés tekintetében kiválóan sikerült; mondhatni tökéletes; a megtestesült becsület. A többi kevésbé sikerült. Piroška, Gordon leánya, egy excentrikus, férjhez adó gyermek, a darab hatását naivitásával és bohóságával nagyon emelte. Szerző a motiválásban még helyiyel-közel erőtlén. Túlzott vonásokkal mutatja be egy anyós gonoszságát; igen erőteljes ama jelenés, midőn egy utczakoptató, lóhűtő legényt Paesulit, menyje becsületének beszenyvezésére bérrel föl. Az igazságszolgáltatást a szerző szűk marokkal mérte. Gordon, a ki Tulipán Marcsát gyűlöletből a porig lealazza: lopással vádolja, erkölcsileg tönkrea teszi, boldogságától megfosztja, nem veszi el méltó büntetését s könnyen szabadul; a szerző erkölcsileg akarta őt megbüntetni, de az öreg Kardos páratlan becsületessége ezt is meg-hiusítja. „Elvesztette gyermeke becsületét” mondják a darabban, hogy hol s mikor? nem vettük észre.

Szép jellemző képességről tanuskodik a Tulipán Marcsa megteremtése, tetteiben következetes, a szerető és tűrő hitves mintaképe; Gellért gyenge jellem az egész darabon át, tetteiben egyik szélsőségből a másikba csap át ok nélkül. Összegezve az eredményt: a darab tisztességes sikert aratott. Minden felvonás után zajos tapsokkal hitták a lámpák elé a szerzőt. A siker emelésére a szereplő színészek derekasan működtek közre. Némethi Gizella Piroskát, eleven, mozgékony temperamentumának teljes igénybe vételével alakította meg. Jutoka s nótái nagy hatást keltenek. Különösen tetszett kocsis jelmezében. — Závodszky Terész Tulipán Marcsát, a darab domináló alakját, igazi gonddal s művészettel dolgozta ki. Kedély, melegség, drámai hév ömlött el játékán. — Lénárdné, a büszke s fondorkodó Kardos Kelemennét, találó plasztikával mutatta be. — Az öreg Kardos nemes alakját Győre úgy dolgozta ki, hogy a szerző sem kívánhatott magának ez alakhoz jobb megtestesítőt. — Morvay mint Gellért, leszámítva időnkint jelentkező alpthosszát, tetszett. — Szerény Zoltán hűen tükrözta vissza a sértett büszkeséget és bosszúvágyat, a megterest. — Balogh Árpád Tulipán Bandit igen rokonszenvesen mutatta be, nótáit megtapolták. Epizód szerepekben Polgár Károly (Paesuli Tóni), Boros (Csutora), Csatár (Meier), egész estén derűt hangulatban tartották a közönséget. A ház szépen megtelt.

Humor.

Olvasás és irás.

A balustya leány. Mic-oda betű ez Sárka? Kérdi a tanító új tanítványát az A betűre mutatva.

A kérdezett néz és hallgat.

No nem tudod? hat megmondom én: A — Hat ez? Kérdi ismét a B-re mutatva.

Azt sem tudja.

— Ennek a neve Bé. — Hát ez? a C-re mutatva.

— Hm! Hogy tenne kend engem boldondá! — felelé a kis parasztleány — hiszen sokkal jobban tudja kend azt tanító uram, mégis ilyen balustyától kérdi mint én!

Egy kis tévedés.

Vacsora mellett ül az orvos, a boroska is fogy a kedélyes társaságban, midőn egyszerre betoppan az uraság hajduja, kéri a doktort jöjjön csak gyorsan, mert a gróf lovászmestere, hazatérően a vadászatról, nagyon rosszul lett. Az orvos kelleltenül valik meg a borozó társaságtól, de hát a kötelesség az első, követi tehát a hajdút és neki indul a sötétségnek. A hívós levegő kissé kiábrándítja, s az orvos megérkezvén lovászmesterkéhez, csakhamar felismeri a betegséget, oly

nagyfokú forrózat, hogy piócákat kell rendelnie. Az orvos bevárja míg elbozók a piócákat, mert nem bizik az asszony ügyességében, ki nagyon együgyűnek látszik. A beteg önkívüli állapotban fekszik ágyán, s az orvos kezdi a piócákat lábzsáira rakogatni, hogy a vért lehuzzák. Bajlódik sokáig, de a vérszopó állatok sehogysem akarnak beleharapódzni. Mi lehet az oka, meg nem foghatja. Immar türelmét kezdi veszíteni, káromkodik, s már már a földhöz akarja vágdosni a piócákat, midőn az együgyű asszony, ki szinte ott állott az ágy fejénél s tartotta a piócás üveget, végre valahára megzólal és mondja: Kérem alássan doktor ur, nem jó lenne előbb a férjem lábairól a szarvasbőr nadrágot lehuzni, talán akkor szívesebben fognak beleharapni a czombjába. — Vajjon mit szolt erre a mámoros orvos?

Szörnyű állapot.

A beteghez orvost hívnak. — Jaj kedves doktorkám, nagyon rosszul érzem magamat — kiáltja ez.

— Nos, mit érez?

— Mit érzek? Ugy érzem magamat, mintha valaki a gyomromban a parapléját folyton nyitogatná, csukogatná.

A jó ember paraplégyáros lehetett.

Csalódás.

— Hogy mehetett hozzá ahhoz a csuf Fliegenschapperhez az a viruló szép Ernestine?

— Kérlek: olyan beteg, buta, nevetlen és utálatos, hogy mindenki gazdagnak tartotta.

Bekente szurokkal.

A vizözönről szóló bibliai elbeszélésben a felelő gyermek olvassa könyve lapjának legalsó felén a következő mondatot: „Noé bevitte a bárkába a feleségét, továbbá három fiát, s ezeknek feleségeiket és valamennyinek . . . (itt fordítani kellett, a gyerek nagy sebtiben véletlenül két levelet fordított, s olvassa tovább vaktában . . .) bekené fenekét, meg az oldalát kívülről szurokkal“ (már t. i. a hajónak).

Böjtölés ex offo.

Egy lelkész a böjtölés üdvös voltáról és idejéről magyarázott az iskolában. Hát te szoktál e böjtölni? — kérdi az egyik gyerektől.

— Igenis, kérem assan.

— És mikor, mely napokon szoktál böjtölni? kérdi tovább a pap.

— Hát mikor nem tudom jól a katekizmust, s aztán bezár a tisztelendur, — felel a gyermek nagy bizton.

Bűn és mákos kalács.

A jó és rossz cselekedet közti különbséget magyarázta egy katecheta a gyerekeknek. Mikor mar a tárgyat eléggé kimerítettnek vélte, különösen a bűn, a véték, a rossz cselekedet fogalmát a gyerekek eszébe mért szemléleti példával is világosabbá, fölfoghatóvá akarván tenni, kérdi egyik pufók gyerektől: Mondd meg nekem kis fiam, hogy ha például itt a szomszédodnak Ferinek a kezében meglátnál az utcán egy nagy darab mákoskalácsot s te azt ő tőle erőszakkal elvinnéd, mi volna az amit csinálnál akkor?

— Hát megenném — válaszol a kérdett nagy lelki gyönyörűséggel vigyorogva.

Kellemes kellékek.

Egy katecheta a keresztelek szertartásai felől beszélve az iskolában, felsorolta a gyermekeknek a kereszteleknél előforduló tárgyakat, mint például: viz, gyertya, só, olaj, fehér ing stb., s azoknak czélját és jelentését.

Utoljára föl hívja az egyik tanuló, hogy mondja el azokat utána még egyszer. A kérdett elkezd azokat sorba elmondani; azonban egy-két tárgy nem jutott hirtelen eszébe. Nos — biztatja a pap — még van va-

lami hátra. No melyik tudja közületek, mi szokott még lenni a kereszteleknél?

Kérem tisztelendur én tudom! — szólal fel egy kis szemfüles szurkulus.

Pap: Igen? no mond el hát.

Gyer: Kávé, torta meg mákoskalács. (Ezeket látta t. i. náluk az asztalra kerülni a keresztelek lakoma alkalmával).

Nem fél, hanem egész.

Nagy buzgósággal magyarázta a szerzetes katecheta a gyerekeknek a felebaráti szeretetről szóló parancsok alkalmából, hogy minden ember felebarátunk nekünk, még maga a zsidó is. Utoljára kérdezi az egyik szurkulust: „No Pali, hát most mond meg, hogy ki az a felebarát?“

Gy. A felebarát a felebarát, hát izé a zsidó.

Szerz.: Oh nem csupán a zsidó. Hát pl. ki vagyok neked én? Nem felebarát?

Gy. Nem! kérem szépen tisztelendur; maga nem felebarát, mert maga egész barát.

Nem rég történt rajta.

Házasodni akart vénségére az öreg cigány, s a pap elkezdte vallatni a kereszteni tudományokból:

— No dádél hát felelj nekem szépen s mond meg legelőször is, hogy ki teremtette a világot?

— Hát csukolom kezsit lábát fitistelendur! bizs én nem tudom. In így kaptam s így izs hágyom.

— De nem addig van az more. Azt nem lehet csak amugy könnyedén cigánytréfával elútni; hát iszen a mint látom, te olyan nagy számár vagy, hogy még annyit sem tudsz vén létedre, hogy ki teremtett téged. No várj csak mindjárt behivatok az iskolából egy kis gyereket, s majd szégyenszemre láthatod, hogy az is többet tud, mind te.

— No kis fiam, gyere csak ide, s mond meg úgyesen, hogy ki teremtett tégedet.

— „Engemet az atya ur isten teremtett“ feleli a fiu nagy hangosan.

— Bizs Isten uocse igazsága van a keleknek — feleli felesóvalva a vén dádé — de hát azs egy cseppet sem csuda, hogy jobban tudja nálam, mert hát nem olyan rígen tirtént villa s így joban emlékezhetik rá mint azs in vin fejem.

Zöldkövy Izidorka feleletei.

— Mit gondol Izidorka: melegebb volt azelőtt ezer esztendővel a föld?

— Már nem emlékezem,

*

— Izidorka, nevezzen nekem három afrikai állatot.

— Két majom és egy papagály.

*

— Izidor, milyen állatok birnak nyolez lábbal?

— Két kutya.

*

— Ki volt Columbus Kristóf?

— Madár!

— Már hogy volt volna madár? Mivel bizonyítja?

— Mivel? Hát a Columbus tojás?

*

— Kit adott isten Ádám mellé segítő társul?

— Egy asszonyt.

— Helyes. És hogy hívták ez asszonyt?

— Ádámnének.

Csarnok

A legfontosabb esemény.

— Ramalho Ortigno után —

Oly sivárrá s kiállhatatlanná tett engemet ez a gondolat. Lecsüggesztett fővel jártam-keltem szobámban, zsebémbé mélyesztve kezemet.

Az előre nem látott eset folytán meghívott orvos íróasztalomhoz ült és olvasott. A lámpafény egyenesen a fejére esett s rendkívül nagy orrát oda rajzolta a falra. Papu-

cson csoszogott a szőnyegen, mint a mór szököt egyhangu locsogása. A fali óra ketyegése pártatlanul osztotta el a másodperceket a bronz bábu jobb és bal keze közt. Hallani lehetett a könyv lapjainak időnként való forgatását.

Gondolatokba merültem, fejemen a fogásról hirtelen lekasztott sapkával, melyet egészen lehuztam a fülemre, míg ellenzőjét félig az orromra toltam le.

Eppen tizenhat óra, négy nap és tíz óra mult egybekelésem óta. Miért is házasodtam meg tulajdonképen? Csak azért? Oh nem, igen észszerű okokból. Nyugalmas életre s vidám otthonra vágytam, meg akartam okosodni . . . szóval, saját tűzhely alapítását óhajtottam. Emeletes házat, nem igen széles, barnás szőnyeggel bevont lépcsőzettel. Fehér mellényes szolgálót nyit ajtót. A teremben két bájos támlásszék a házaspár számára, a kandalló előtt . . . a párkányon üde és illatos virágokból kötött nagy bokréta, kályha ellenző kínai atlaszszal borított nifonattól. Az ablaknál álló asztalon megkezdett víztestésű képek. Az ebédő tiszta és csinos, legyek és léghuzat nélküli. Szőlőleveleken barack és földi eper, friss vaj, mogyoró nagyságu darabokban. Az asztal most vasalt, lágy, kissé csaknem nedves, finom ir-vászon takaróval terítve. A serlegről a portói bor finom, fűszeres illata száll fel. Ah ebben az egészséges vidám helyiségben óhajtottam látni a nő szűzies alakját, az egész házban érezni saját énemnek ezt az élénk kiegészítését, belélegzeni üde ruhájának csillapító illatát, hallani fuom lépteinek zaját és kedves parancsoló hangjának zenéjét. Az ő gyöngéd mozdulatai mérsékeljék az én nyerségemet a mint időről-időre puha ujjait mandula alakú rózsás körmőcskével helyezi nyolez és fél hüvelyk nagyságu, napbarnította kezembe.

Ezért házasodtam meg. Ezért vettem fel utoljára tűzeri dísz-egyenruhám . . . s vezettem őt a keresztfolyosóig, hol egyházi teljes díszben várt reánk a prior. A sekrestyés állt mellette. — Menyasszonyom reszketett a hosszú fehér fátyol alatt s mindkét kezével karsuklóra támaszkodott, hogy el ne ájuljon a sarkantyummal s kardom hegyével a templom márvány-kövezetén okozott fanfarszerű zaj miatt.

Tulboldog voltam és büszke. Megérdemeltem-e én, durva, nyers, önző ember, ennek az oly szűzies, szép teremtménynek édes szerelmét?

Az ünnepélyesség végeztével így szolt a prior.

— Személyes kívánságom az, hogy isten áldja meg ezt a boldogságot sejtető egyesülést, származzék belőle számos védője a hitnek és a hazának.

Magamon kívül voltam. Mi jutott eszébe? Az eszményi, gyöngéd hölgy azzal a rendeltetéssel birna . . .

S az a gondolat, hogy ez a csoda finom törekeny szervezet csakugyan megfelelne a prior óhajának, s lelkészkékből és órnagyosokból álló csapatról gondoskodnék a vallás és haza javára, sötét fátyolba burkolta boldogságomat.

Midőn a kocsi rebogni kezdett, sugta fülembe galambszerű mozdulattal a feleség első szavát. . . Mintegy iszonyu álomból riadtam fel.

Elvből gyűlöltem a gyermekeket. A teremtés hibájául róttam föl, hogy az embernek először egyáltalán hasztalan, illetlen kölyöknek kell lennie s aztán a fogzásnak minden fazisát átélnie. az ujjával orrában vajakálnia, hát még az első iskolai évek! Annaira elváltam merülve gondolataimban, hogy tetőtől talpig egész sereg gyermektől hittem borítva magamat, kik mindnyájan papok és katonák akarnak lenni. Ezek a kiütéses, tüzskölő, köhécselő apró lények kabátomba kapaszkodtak, vajtól fényes, befőtől ragadós ujjakkal bepiszkolva nadrágomat, trombitászerű harsogással futják ki magukat, különös előszeretettel viseltettek rendjeleim, keztyűim iránt s együttesen iszonyu zajt csaptak. Félttem hozzájuk nyulni, nehogy összetörjem tagjaikat s szerencsétlenül tegyem egész életükre. Kétségbeesésem legfőbb fokán Herodes jutott eszembe s szótlanul csikorgattam fogaimat.

A ki nekem azon a napon, mikor ez a kép mint apokalyptikus álom látománya megjelent, azt mondta volna, hogy ily rövid idő alatt, tizenhat nap, négy nap, tíz és fél óra múlva, percekben, pillanatokban talán... Óh!...

— Ördög és pokol!

Az orvos félben hagyta az olvasást, szemüvege fölött rám tekintett és így szólt:

— Ember, csöndesedjél le! A böles Perpetua Máriának határozott nyilatkozata szerint új hivatalodba csak... csak... itt elővette óráját, kissé hunyorgatott szemével: két óra múlva léphetsz... Rábizhatod magad. Úgyes asszony, az orvosi tudományok minden ágából vizsgáztott.

— Két óra múlva... már... akkorom mondani, csak?

Az orvos tovább olvasott, én pedig folytattam sétámat.

Ném arczépe, bájos fotográfia, ott függött a falon, a mint világos nyári ruhában lefelé indul a kertbe. Szegény Klotilde! Igy mosolygott te a mézesetekben....

Igy mentél gondtalanul a zöldséges kertbe, hogy fűszeres növényeket hozz reggelinkhez s ibolya-bokrétát magadnak. Hova lett termeted hajlékonysága? Gyöngéd mosolyod? Csodálkozó, nagy szemed gyermekies kifejezése? Mindez oda van, szegény Klotilde! Oda van! Bájoló lábad! Tudod-e, egykor magad is azt vélted, hogy elcsesélted az enyémekkel?! ah! ah!...

Készültem a fejemet útni a falba könyököm helyett, midőn csöndesen megnyílt az ajtó s láthatóvá lett a „böles asszony”. kinek tekete csipke főkötőjén orgona-virág bokréta himbálódzott.

— Uram, mint apa fogadja üdvözetemet, fia született.

— Jó, — szólt az orvos — menjünk üdvözölni a jövevényt.

Ezzel távozott Mária asszony társaságában. Félig zavarodottan bár, de felfogtam, hogy illő lesz utánuk mennem, meg is tettem azt, megmagyarázhatlan érzelmekkel.

Feleségem szobajátójánál egy hangoeska megállásra készített a küszöbön, az ajtófélfába kapaszkodtam, hogy le ne rogyjak. Időgen, ismeretlen, még soha nem hallott hang volt ez... Gőgicsélő, határozatlan, elemi hang. Fiamnak első hangja. Hogy irjam le a mit éreztem? Reszkette léptem a szobába. Azt hiszem együgyű arcot öltöttem. Az első, a mit láttam, nóm feje volt. Főkötőcskéjét csinos szalag erősítette meg az álla alatt. Gesztenyeszínű hajából egy fűrt oldalt esett fiom fehér arcára; kérdő nagy szemű oly kedvesen tekintett rám, mint azon a tavaszi képen, melynek nézésébe voltam merülve, az imént félig nyílt ajka le nem irható bájjal mosolygott rám. A szerelemnél erősebb és hatalmasabb érzés vett rajtam erőt, mely engem arra készítetett, hogy leboruljak előtte nem azért, hogy érintsem, erre méltatlannak éreztem magamat, hanem hogy imádjam őt.

— Azután láttam a kis honvédet, kinek minden izma izgett-mozgott! Mozgatta szemét, szemöldjét, karjait, lábait, sőt lábujjait is, mintha ezzel azt akarná jelezni, hogy eléggé erős a vallás és haza szolgálata, a prior kívánsága szerint.

— Tábornokom! — kiáltottam fel, s meg akartam őt csókolni. Az orvos azonban elragadta tőlem, hogy meg ne fojtsam s aztán széket tolt felém. Most vettem le fejemről a sapkát. Sirtam, sirtam... sirtam és a sapkát harapdáltam, nehogy felzavarjam az egész házat, az egész környéket.

Narancsvirágos vizet nyújtottak, azután kimentünk a szobából.

Sok év mult azóta. A kicsike e közben megnőtt, mint egy gránátos és a keze már nyolcz háromnegyed hüvely hosszú.

Ezóta azonban egészen más benyomást gyakorolnak reám a gyermekek. Sohase láthatok gyermekét a nélkül, hogy eszembe ne jusson megtérésem; pillanatra megállok mindig s nem megyek tovább a nélkül, hogy legalább egyszer vissza ne néznék.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos

Hedry Bertalan.

Hirdetések.

A 30,000

példányban
megjelenő

„BUDAPEST” czimű képes politikai napilap — mely immár XIII-ik évfolyamát futja — évről-évre nagyobb elterjedésnek örvend. Ma már annyi példányban jelent meg, hogy két rotációs gépen nyomják, a mi hírlapirodalmunkban valóban páratlanul álló eset. A „Budapest” (nem csinálva két kulacos politikát, mint az mai napság már a hírlapirodalomban is szokásos) nyíltan és kitarátlanul Magyarország teljes állami függetlensége és önállósága mellett küzd. — Azt akarja, hogy legyen önálló vámtérségünk, nemzeti hadseregünk, saját bankunk, külön képviselőnk; szóval oda törekszik, hogy hazánk minden idegen beavatkozástól menten saját maga intézhesse államügyeit. S e törekvésben politikai életünknek olyan kitérőit támogatják, mint Irányi Dániel, Ugron Gábor, Madarász József, Thaly Kálmán, Polónyi Géza, Törs Kálmán, Petrich Ferencz, Lukács Gyula, Orbán Balázs, Tóth Ernő, Enyedi Lukács, Mezei Ernő stb., kiktől ismételtlen hozott már a „Budapest” nagyérdemű közleményeket, s a kiknek igéretét bírja a szerkesztőség, hogy a lapot szellemileg továbbra is támogatni fogják. De a „Budapest” nyíltan bevallott politikai irányának szilárd és következetes megtartása mellett arra is kiváló gondot fordít, hogy olvasói úgy a hazai, mint a külföldi nevezetesebb eseményekről gyors és megbízható értesülést nyerjenek. E végből olyan levelezői kart szervezett, a minő egy lapnak sincs. Csak itt az országban 254 rendes levelezője van a „Budapest”-nek. E mellett állandó tudósítókat tart Bécsben, Belgrádban, Bukarestben, Berlinben, Konstantinápolyban, Párisban, Pétervárott, Rómában, Szófiában. Zágrábban és New-Yorkban. A párisi kiállításra külön állandó tudósítót és rajzolókat küldött a „Budapest.”

— Turinban Kossuth Lajos nagy hazánkfia külön is fogadta ez év nyarán a „Budapest” rajzolóit, kiktől több eredeti rajz vár megjelensre. — A szórakoztató olvasmányokra szintén nagy súlyt helyez a „Budapest.” — Tárca-rovata élénk és változatos; a mit eléggé igazol az is, hogy a közelmúltban irodalmunk majd mindegyik jeles felkereste dolgozataival a „Budapest”-et. — Költeményeket hozott: Abrányi Emiltől, Bartók Lajostól, Illyés Bálinttól, Inczédi Lászlótól, Kiss-Józseftől, Komócsy Józseftől, Kisteleki Edétől, Koroda Páltól, Ney Ferencztől, Luby Sándortól, Posa Lajostól, Petri Mórtól, Reviczky Gyulától, Várady Antaltól stb. — Tárcaikat irtak: Abray Károly, Bródy Sándor, Degré Alajos, Erdélyi Gyula, Haller József gr., Muray Károly, Porzolt Kálmán, Sebők Zsigmond, Sziklay János, Tolnay Lajos, Vay Sándor gr., stb. Regényeire hasonlóképen mindig kiváló gondot fordít a „Budapest.”; arra törekedvén, hogy ne csak érdekesítő, hanem irodalmi színvonalon állók is legyenek, a mire különben elég kezesseget nyújtanak állandó regényeiről, u. m. V. Gád, Karolina, Murai Károly, Mártonffy Frigyes, Sziklay János, Mátrai B. Béla, Tolnay Lajos stb. Ezek mellett a „Budapest” folyvást három regényt közöl egyszerre, sőt midőn közlendőinek anyaga megengedi, négy regényt is közöl, mint azt a nyár folyamán is tette. — Ezekon kívül „Uj Budapest” czim alatt vasárnaponként humorisztikus hetimellett csatoltatik a fölaphoz egészen ingyen. E humoristikus melléklet kifigurázza a politikai és társadalmi élet ferdeségeit, hoz józsu adomákat, tréfás megjegyzéseket; végül pedig minden héten egy-egy talányt közöl, a melynek megfejtői között értékes jutalomkönyveket sorsol ki. — Ha még tudjuk, hogy e lap „Kis Gazda” rovata ugy a mezőgazdaságra, mint az iparügyekre kiváló gondot fordít s a közgazdaságot — a többi lapoktól eltérőleg — akként kezeli, hogy az bárki által könnyen megérthessék: úgy bátran elmondhatjuk, hogy a „Budapest,” — mely

tényleg a legolcsóbb lap hazánkban — minden tekintetben alkalmas arra, hogy minden magyar család állandó látogatója, házi barátja legyen. Előfizetési ára egy hóra csak 1 frt; negyedévre 3 frt; félévre 6 frt; egy évre 12 frt.

A „Budapest” előfizetői még a következő kedvezményben részesülnek:

Aki az egész évre előfizet s az előfizetési összeget (12 frt) egyszerre küldi be, az a „Budapest” nagy képes naptárát ingyen; aki félévre előfizet s az előfizetési összeget (6 frt) egyszerre küldi be, az a „Budapest” kis képes naptárát ingyen, vagy a nagy képes naptárt 40 krért; aki negyedévre fizet elő, s az előfizetési összeget (3 frt) egyszerre küldi be: az a „Kis Képes Mese Naptár” ingyen, vagy a nagy naptárt 50 krért, vagy a kis naptárt 25 kr. kedvezményes ár mellett fogja kapni.

Mutatványszámokkal bárkinek szolgál a „Budapest” kiadóhivatala, IV. ker., Sarkantyús-utca 3. szám alatt.

A „Kis Ujság”

hazánk legolcsóbb politikailag független néplapja. — Jelszava: „Népjölét és független Magyarország!” Van benne jó verzercekk, a legfontosabb politikai hírek, érdekes helyi es vidéki közlemények a legkimerítőbb tudósításban, 2 érdekesítő regény satöbbi.

Előfizetési árak: 1 hóra 75 kr.; egy negyed évre 2 frt 25 kr.; egy fél évre 4 frt 50 kr. — Mutatványszámokat ingyen küld a „Kis Ujság” kiadóhivatala, Budapest, IV. ker., Sarkantyús-utca 3. szám.

Tonangebend für Mode und nützlich für Handarbeit ist die erste und reishhaltigste Modenzeitung

Der Bazar.

Der Bazar bietet zur Selbstanfertigung der Garderobe doppelt so viele Schnittmusterbogen als irgend ein Modenblatt.

Der Bazar

erscheint in reichster Ausstattung und bringt Mode, Handarbeiten, Colorirte Modenbilder, Schnittmuster in natürlicher Größe, Romane u. Novellen, Prachtvolle Illustrationen.

Alle Postanstalten und Buchhandlungen nehmen jederzeit Abonnemente an.

Abonnementspreis vierteljährlich 2 1/2 Mark (in Desterreich-Ungarn nach Cours).

Probe-Rummern versendet auf Wunsch unentgeltlich die Administration des „Bazar” Berlin SW.

Máriazelli gyomor cseppek

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Utólrhetetlen hatású azétvágytalanság, gyomor gyengeség, biztós lehellet, savany felbőgös, szél rekedés, (Kólika) gyomor hurut, gyomor égés, gyomor homok és dara képződés, túlságos elnyálkásodás, sárgás, undor és hányinger eseteiben, megszünteti a főfájást (ha az a gyomor elrontásától származik) gyomorgöresöt, kemény széklest, székrekedést, az étel s ital terhetelt gyomrot kitisztítja, elűzi a bélferget, s gyógyít lép, vese, máj és aranyeres bántalmakat. — Egy üveg ára, használati utasítással együtt 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Központi széküldési raktár: Brády Károly gyógyszerész Krenster (Morvaország).

Vás! A valódi Máriazelli gyomor cseppek sok tekintetben utánoztatnak s hamisítatnak, s ezért valódiak gyanánt csak azok ogadtassanak el, melyek üvege, egy vörös, s a fenti védjeggyel ellátott papírba van csomagolva, s melyek mellékelte használati utasításban az is fel van tüntetve, hogy az Krensterben, Guzk H. könyvnyomdájában nyomtatott.

A Krensterben, Guzk H. könyvnyomdájában nyomtatott. ellen, ezek ota legjobb hatásúak, melyek bizonyult labdacok is, sokféle képen hamisítatnak, tehát ezek vetelenél is vigyáznunk kell a fenti védjegyre s Brády Károly, Krensteri gyógyszerész név alá írására, melyek minden eredeti dobozon láthatók. Egy doboz ára 20 Kr., egy tekercs 6 dobozzal 1 frt. A pénz előleges beküldése után, 1 tekercs 1 frt, 20 Kr., 2 tekercs 2 frt, 20 Kr., 3 tekercs 3 frt, 20 Kr. ért. csomagolás ér postabér mentesen küldetik m.g.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacok nem titkos szerek, a gyógyható anyagoknak összetételét minden használati utasításban fel van sorolva.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacok kapu...

Kapható: Eperjesen: Schmidt K. és Makoviczky József gyógyszerész; Homonnán: Szekerak Ambrus gyógyszerész; Kis-Szebenben: Szidler József gyógyszerész; Szinnán: Csizsa Árpád gyógyszerész; Varánón: Gal Sándor gyógyszerész.

1890. január 1-vel új előfizetést nyitunk

„MERCUR“

20. évfolyam. 20. évfolyam.
hiteles sorsolási tudósítóra.

A nagyszámú sorsolási lap közül a „Mercur“ az elismert megbízhatóságával; legütközetesebben és világosan szerkesztett húzási jegyzékénél fogva ki tűnik. — A „Mercur“ magyar-német szövegben hónaponta 2-3-szor jelenik meg, nyomban minden nagyobb és fontosabb húzás után.

Sorsolási évkönyvét 1890-ik évre

mely teljes hátralék-kimutatást az összes 1889. december végéig kisorolt és még be nem váltott magyar, osztrák és külföldi sorsjegyekről tartalmaz, továbbá az

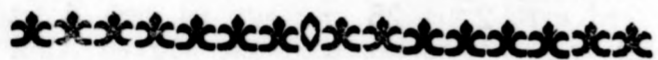
általános sorsolási naptárt 1890. évre.

Mindamellett, hogy a „Mercur“ anyaga napról-napra szaporodik, a lap előfizetési ára változatlan marad és pedig

egész évre 2 frt

bérmentes postal szétküldéssel együtt. Matatványszámokat kívánatra egy egész hónapig ingyen és bérmentve küldünk. Előfizetéseket elfogad

A „MERCUR“ kiadóhivatala
Budapest, V., Dorottya-utca 12.

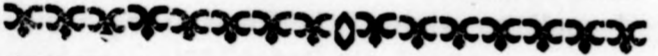

Uri cipők.

Lak-, posztó-, czugecipők a legfinomab kiállításban kaphatók illetve megrendelhetők:

Gáspár András cipésznél
(Eperjes Keczer-féle házban)

Vidéki megrendelések pontosan teljesítenek javítások is elfogadtnak.

FOG-ELIXIR, FOGPOR ÉS FOGPASTA

FÓTISZTELENDŐ ÉS KEGYES BENEDEK-RENDÜ SZERZETESEKTŐL

Boulac-i apátság Girondeban.
Frior: Dom Maguelonne
2 aranyérem

Brüssel 1880. — London 1884.

A legmagasabb kitüntetések.
Feltalál: 1373-ban Pierre Bour-
saud Prior által

A főtisztelendő és kegyes Benedek-rendi-ek fog-elixirjének mindennapi használata — egy pohár vízben megakadályozza a lyukas fog képződését és meggyógyítja a lyukas fogat, melynek

fehér fényt és szilárdságot kölcsönöz, s a mellett a foghúst élénkíti és épen tartja.

Olvassóinknak tehát tényleg szolgálatot teszünk, a midőn figyelmükre ezen régi és hasznos készítményre felhívjuk, a mely a leg-
bb gyógyszer és egyedül őrzés a fogfájás ellen.

Ház alapítottatott 1807-ben. Főtügynök:

SEGUIN

Bordeauxu 06 Croix de Sequey
Kapható minden nevezetesebb illatszerárú-kereskedésben, gyógyszerárú- (drogue) kereskedésekben.

A magy. általános takarékpénztár részvénytársaság

Budapest, V. József-tér 8.

Befizetett alaptőke 1 millió forint

Elfogad további intézkedésig:

Betétek takarékkönyvecskékre

4 1/2 % ellen és pedig:

500 forintig 8 napi felmondás ellen
nagyobb összegek 30 " " "

A kamat-adót az intézet viseli.

MINDENIHT KAPHATÓ AZ KITIUNTETO EREM

LEGFINOMABB MINOSEG

OLCSO ARAK

KÖNNYEN OLDHATÓ KAKAO

100 g-ot 1 K 200 g-ot 2 K 300 g-ot 3 K

Arany érem — Villágkiállítás Páris 1889.

Budapesti hírlap

Szerkesztők és laptulajdonosok:

Csukássi József és Rákosi Jenő.

30.000

példány.

Előfizetési árak: Egész évre 14 fr. || Negyedévre . 3 fr = 50 kr.
Félévre 7 frt. || Egy hónapra 1 frt 20 kr.

Egyes példányok kaphatók minden újságelárusítónál.

Még december hóban kezdjük meg **Benczkyné-Bajza Lenke** legújabb két kötetes regényé- nek közlését, melyet a népszerű író most ír a „Budapesti Hírlap“ számára a regény czime: **„TÜZBEN“.**

Január 1-sejével belépő új előfizetők a lapot, már a **Karácsonyi** rendkívüli számtól kezdve, kapják az új regény elejével együtt.

A „Budapesti Hírlap“ kiadó-hivatala: Budapest, IV. ka-
lap-utca 16.